
Fra: Martha Kristine Syvertsen [mailto:marthakristines@gmail.com]

Sendt: 6. april 2014 11:42

Til: Postmottak HOD

Emne: Høring - reservasjonsordning i fastleger

Høringsrunde angående reservasjonsordning for fastleger.

Viser til høringsbrev 21.01.14 om reservasjonsordning for fastleger. I høringsbrevet åpnes det for at også de som ikke står oppført på høringslisten kan gi høringsuttalelse. Jeg ønsker med dette å gi mitt syn på saken, samtidig som jeg ber departementet om at det registreres som en egen høringsuttalelse.

For meg handler debatten om reservasjonsmulighet/rett kanskje aller mest om likestilling - likestilling mellom kjønn er en side av saken, men likestilling mellom yrkesgrupper er vel så viktig. Alle har rett til å bytte jobb dersom man har kvaler med moralen i arbeidet sitt, enten man forvalter oljefondet (som faktisk har relativt stort potensiale til både å redde liv og ta liv) eller er resepsjonist på et legesenter (det er vel til syvende og sist de som må ta telefonen for å bestille time hos en annen lege dersom deres sjef ikke ønsker å ta imot). Medlemmene i yrkesgruppen 'fastlege' er ikke så sosio-økonomisk sårbare at deres mulighet til å bli 'litt likere' enn alle andre er verdt det ekstra byråkratiet og skattepengene det skal betales med. De har, som alle andre, allerede et valg. Dersom legene det er snakk om gjør en så god jobb at deres klienter ønsker å beholde dem som nærmeste kontaktpunkt tross deres reservasjon mot deler av arbeidsbeskrivelsen står de også fritt til å starte private klinikker som ikke er statlig subsidiert.

Jeg merker meg også at kostnadssiden ved saken har blitt underkommunisert til publikum. Om det er fordi en økonomisk analyse av ikke er gjennomført, eller fordi kostnadene er såpass høye at det ikke vil gagne sittende regjering å publisere disse vites ikke, men det er grunn til å sette spørsmålsteget ved. Da høyresidens generelle skepsis mot offentlig byråkrati ofte begrunnes med høye kostnader er dette interessant, spesielt når det sammenlignes med den relativt marginale samfunnsnytt i at rundt 200 høyt utdannede individer slipper å bytte arbeidssted (f.eks fra fastlegekontor til sykehus).

Jeg merker meg også med bekymring arrogansen i uttalelsene fra sittende helseminister og statsminister i angående folkeengasjementet i saken. Det enorme engasjementet og protestene saken har medført blir avfeid med "de har ikke forstått hva dette handler om". Denne holdningen, gjennomsyret av et 'vi' og 'dem' der 'vi' er de velutdannende og opplyste, mens 'dem' - de store massene - er uvitende og handler ikke til sitt eget (kvinnens) beste er i min mening en farlig vei å gå. Jeg håper sittende regjering (snart) vil innse at den store massen faktisk er i stand til å analysere saker av betydning, og derfor vet hva som er til deres eget (kvinnens) beste i denne saken.

Med vennlig hilsen,

Martha Kristine Syvertsen